

عنوان مقاله:

مقایسه روش تدریس در آموزش مجازی و حضوری

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

طناز یوسف صدیق - دانشجوی رشته آموزش کودکان استثنائی پردیس بنت الهدی صدر گیلان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین عوامل مرتبط بر آموزش مجازی در شرایط حاضر در جوامع مدارس شهرستان زنجان و مقایسه آن با آموزش حضوری صورت گرفته است. جامعه آماری این پژوهش معلمان ابتدایی دوره اول و دوم شهرستان زنجان هستند. نمونه آماری این پژوهش ده نفر از معلمان این شهرستان انتخاب شده که روش نمونه گیری آن به صورت گلوله برفی بوده است. برای مصاحبه از مصاحبه نیمه ساختار یافته استفاده کردیم و برای پایایی و روایی سوالات مصاحبه نیز روش محتوایی را به کار گرفته ایم. برای تحلیل داده ها از کدگذاری پدیدارشناسی استفاده کردیم. با توجه به پاسخ های داده شده به مصاحبه و مقایسه بین روش حضوری و مجازی به نتایجی دست یافتیم از جمله از نظر مصاحبه شوندگان و معلمان روش، آموزش و ارزشیابی حضوری به روش مجازی ارجحیت دارد و صحت و راستی که در آموزش حضوری دیده میشود بیشتر است، ارتباط چشمی ای که در آموزش حضوری وجود دارد تاثیر بسزایی در یادگیری فراگیران دارد اما روش مجازی نیز مزایایی دارد و برای برخی از دانش آموزان حتی تاثیر مثبت نیز داشته است و خانواده ها نیز در تاثیرات مثبت و منفی که در آموزش مجازی وجود دارد نقش بسزایی دارند. به طور کلی آموزش مجازی در کشور ما تقریباً ضعیف بوده و نیازمند بسترسازی است و معلمان نیز برای تولید محتوای مجازی نیاز به تجهیزات و امکانات و آموزش های لازم را دارند.

کلمات کلیدی:

روش تدریس - آموزش مجازی - تولید محتوا - آموزش حضوری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432928>

